

Open

"Wat mooi dat de kerk nu een keer open is".

Aarzelend kwam ze binnen een kleine goed geklede vrouw.

"Kom verder", zei ik "de koffie is klaar"

Het was begin november en we hadden als commissie besloten om deze keer op de dag van de overledenen de kerk open te stellen. De koffie klaar te zetten en dan maar af te wachten of er iemand zou komen.

Ik nam haar jas aan en we gingen aan de tafel zitten en namen een kop koffie.

"Ik kom op deze dag nu al meer dan 20 jaar hier heen en altijd was de kerk gesloten."

Ik vroeg haar voor wie ze ieder jaar naar het kerkhof kwam.

"Voor het grafje van mijn dochtertje. Ze ligt hier begraven achteraan bij de kindergraven. Ze was nog geen jaar toen ze stierf. Ik raakte onverwachts in verwachting toen we nog niet zolang getrouwd waren. Mijn man kreeg al snel een verhouding met een ander en besloot nog voor onze dochter geboren werd bij mij weg te gaan.

Hij had hier in Gorredijk een goede baan en ik was hem gevolgd. Ik kom helemaal niet uit Friesland. Mijn dochter werd geboren en ik stond er helemaal alleen voor, want contact met mijn ex had ik niet en ik wilde dat ook niet.

Alice, zo heette ze, werd ernstig ziek en overleed toen ze nog geen 8 maanden oud was. Ze had een longafwijking."

Ze zuchtte en haar ogen waren vochtig. Er viel een stilte en ik schonk nog een keer koffie in.

Ze pakte een tissue uit haar tas en droogde haar ogen en verontschuldigde zich.

Ik zei, "ik ben degene die zich moet verontschuldigen, door geen tissues op tafel te hebben."

"Ja, zei ze, wie verwacht hier nu ook een huilend iemand."

Ze richtte zich op en zei, "denk nu niet dat hier een ongelukkig persoon voor je zit. Ik heb na het overlijden van Alice Gorredijk verlaten en ben teruggegaan naar mijn eigen omgeving. Heb daar mijn beroep van secretaresse weer opgepakt, ben gelukkig hertrouwd en heb nog 2 prachtige dochters gekregen. Maar deze dag is van Alice en mij. Ieder jaar bezoek ik haar graf en dat doe ik altijd alleen. Het is de dag van ons tweeën, daar hoort niemand anders bij.

Maar wat fijn dat de kerk open was en de koffie smaakte nog ook".

Ik hielp haar in haar jas. Ze leek mij groter dan toen ze de kerk binnenkwam.

Ik wist het nu zeker, we moeten de kerk vaker open laten.